

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. MOBIFON S.A. ȘI S.C. ROMTELECOM S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 23 iulie 2004, reclamanta S.C. Mobifon S.A. (denumită în continuare *Mobifon*), cu sediul în București, Str. Avrig nr.3, sector 2¹, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui nou contract de interconectare cu *Mobifon*, care să includă serviciile de interconectare furnizate de ambele părți, urmând ca legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de *Mobifon* să fie tarificate conform ofertei proprii, iar serviciile similare ale pârâtei să fie cele prevăzute în Oferta de referință pentru interconectare a *Romtelecom* (denumită în continuare *ORI*),

¹ Ulterior, prin adresa nr.512/09.06.2005, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații cu nr.3079/09.06.2005, *Mobifon* a notificat modificarea datelor de identificare, noul sediu fiind în București, Piața Charles de Gaulle nr.15, sector 1.

menținerea arhitecturii de interconectare actuale, precum și acordarea de despăgubiri. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.17162/23.07.2004².

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.1094/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Mobifon* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director al Direcției Juridice, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director al Direcției Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Calitate, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert în cadrul Serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.16 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia*, prin adresa nr.2602/27.07.2004, a pus în vedere *Romtelecom* să depună răspunsul la sesizare. Pârâta, prin adresa nr.100/824/11.08.2004, înregistrată la *ANRC* cu nr.2790/11.08.2004, a transmis punctul său de vedere referitor la sesizarea *Mobifon*.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 9 septembrie 2004 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 9 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.3418/20.10.2004. Având în vedere solicitarea părților de a amâna dezbaterile în scopul reluării negocierilor, *Comisia*, în temeiul prevederilor art.155 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 16 septembrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 16 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.699/10.01.2005. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 30 septembrie 2004. Ambele părți au depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 4 octombrie 2004. La data de 4 octombrie 2004, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Mobifon* și *Romtelecom*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere cererea *Romtelecom* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.3346/12.10.2004, precum și cererea *Mobifon* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.3377/14.10.2004, în temeiul dispozițiilor art.22 alin.(1)

² Prin această sesizare, *Mobifon* a mai solicitat, ca măsură cu caracter provizoriu, obligarea pârâtei la suspendarea facturării serviciilor de linii închiriate pentru interconectare, până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANRC*. Cererea reclamantei privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu a fost soluționată prin Decizia președintelui *ANRC* nr.1134/2004.

din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a convocat părțile pentru a-și expune punctele de vedere la data de 29 octombrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 29 octombrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.700/10.01.2005. În urma acestei ședințe, *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere complexitatea acestui litigiu, prin deciziile președintelui *ANRC* nr.1329/2004, nr.2399/2004, nr.68/2005, nr.98/2005 și nr.1254/2005, termenul de soluționare a fost prelungit succesiv până la datele de 1 februarie 2005, 31 martie 2005, 20 mai 2005, 15 iulie 2005 și 15 august 2005.

La data de 8 august 2005, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRC* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Mobifon* și *Romtelecom*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, *Mobifon* a afirmat că, încă de la începutul relației comerciale cu pârâta (1997), în scopul asigurării legăturilor de interconectare necesare, *Romtelecom* a impus ca liniile închiriate pentru interconectare (configurate bidirecțional) să fie furnizate de reclamantă în mod gratuit, iar, în cazurile în care *Romtelecom* nu permitea accesul în anumite locații, *Mobifon* a fost obligată să solicite și să suporte integral instalarea de linii închiriate de către pârâtă, acestea fiind tarificate în conformitate cu oferta comercială a *Romtelecom* privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate.

În martie 2003, după definitivarea ofertei *Mobifon* pentru serviciile asociate interconectării, având în vedere noile reglementări aplicabile, părțile au inițiat negocierea unui nou acord de interconectare. Astfel, reclamanta a solicitat includerea în noul contract a serviciilor *Mobifon* asociate interconectării (serviciul *Mobifon* de linii închiriate pentru interconectare și serviciul de implementare și folosire a capacității de interconectare a *Mobifon*), ceea ce presupunea tarificarea pârâtei pentru legăturile de interconectare și porturile de centrală necesare interconectării instalate de *Mobifon* proporțional cu volumul de trafic transmis de fiecare parte. De asemenea, reclamanta a mai solicitat pârâtei aplicarea pentru serviciul de linii închiriate furnizat de aceasta a tarifelor prevăzute în *ORI*. În cadrul dezbaterilor, *Mobifon* a apreciat neaplicarea tarifelor prevăzute în *ORI* pentru legăturile de interconectare deja existente drept o practică abuzivă și nelegală.

Reclamanta a mai susținut că, deși inițial *Romtelecom* și-a manifestat disponibilitatea de a negocia și de a reglementa situația arhitecturii de interconectare și, în cadrul discuțiilor dintre părți, a admis dreptul *Mobifon* de a tarifa, la fel ca și *Romtelecom*, serviciile furnizate, totuși, din martie 2003 și până în prezent, pârâta a tergiversat permanent semnarea unui acord în acest sens. În această perioadă, *Romtelecom* a continuat să tarifeze *Mobifon* pentru liniile închiriate instalate, potrivit ofertei comerciale privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate.

Reclamanta a arătat că, în septembrie 2003, *Romtelecom* a apreciat că tarifele solicitate de *Mobifon* pentru serviciul de linii închiriate pentru interconectare sunt cu mult mai mari decât tarifele pentru aceleași servicii prevăzute în *ORI*. În aceste condiții, *Mobifon* a propus aplicarea unei reduceri de volum astfel încât tarifele percepute de cele două părți să fie

echivalente. În cadrul dezbaterilor, reclamanta a mai susținut că, în cazul în care ar practica tarife echivalente cu tarifele din *ORI*, se justifică semnarea acordului de interconectare fără a fi necesară modificarea majoră a arhitecturii de interconectare existente³, iar, în ceea ce privește modificarea ulterioară a arhitecturii, *Mobifon* a apreciat că oricare dintre părți va avea posibilitatea de a furniza legăturile de interconectare necesare, dacă soluția propusă este eficientă din punct de vedere tehnic și economic pentru ambele părți.

Mobifon a mai afirmat că, în martie 2004, *Romtelecom* și-a schimbat radical poziția, în sensul că nu a mai fost de acord să plătească pentru liniile închiriate instalate de reclamantă, susținând că actuala arhitectură de interconectare este inefficientă, și a dorit instalarea propriilor legături de interconectare, unidirecționale, în vederea terminării traficului propriu în rețeaua *Mobifon*, ceea ce presupunea însă dezinstalarea unei părți semnificative din capacitatea curentă instalată de reclamantă. Astfel, *Mobifon* a apreciat că, în condițiile în care arhitectura de interconectare și configurația bidirecțională a liniilor închiriate pentru interconectare au fost agreeate de ambele părți, propunerea pârâtei urmărește numai interesele comerciale ale acesteia, neavând o justificare din punct de vedere tehnic și economic. Mai mult, având în vedere că *Mobifon* era nevoită să suporte integral costurile aferente furnizării liniilor închiriate pentru interconectare, aceasta a fost direct interesată în construirea unei arhitecturi de interconectare cât mai eficiente.

În continuare, reclamanta a susținut că impunerea de către *Romtelecom* ca *Mobifon* să instaleze preponderent liniile închiriate pentru interconectare a condus la situația în care capacitatea instalată de una din părți nu este corelată cu volumul de trafic terminat de aceasta în rețeaua celeilalte părți. Astfel, legăturile de interconectare instalate de *Romtelecom* reprezintă numai 34% din numărul total al acestora, deși generează 74% din traficul de interconectare.

De asemenea, înțelegând necesitatea unui echilibru între numărul de legături de interconectare și volumul de trafic transmis, reclamanta a susținut că a acceptat ca *Romtelecom* să furnizeze viitoarele linii închiriate pentru interconectare, însă numai dacă "*părțile convin că soluția este eficientă din punct de vedere tehnic și comercial*". Această ofertă a fost însă respinsă de către pârâtă.

Mobifon a mai afirmat că, în iunie 2004, *Romtelecom* a înaintat o nouă ofertă prin care se obliga să nu mai factureze serviciile de linii închiriate pentru interconectare furnizate și să restituie reclamantei sumele aferente acestor servicii furnizate începând cu martie 2003 și până în iunie 2004, urmând ca, din iunie 2004, nici una din părți să nu mai factureze pentru legăturile de interconectare prezente sau viitoare. Această ofertă a fost respinsă de reclamantă pe motiv că încalcă principiul conform căruia fiecare parte trebuie să suporte, în funcție de volumul de trafic generat, costurile legăturilor de interconectare și ale porturilor de acces, principiu agreeat atât de *Mobifon*, cât și de *Romtelecom*.

Reclamanta a susținut că, având în vedere că pârâta este cea care tergiversează găsirea unei soluții la această problemă, a solicitat *Romtelecom*, în scris, să suspende facturarea serviciilor de linii închiriate pentru interconectare până la finalizarea negocierilor.

³ În concluziile scrise depuse, *Mobifon* a precizat că, prin practicarea unor tarife echivalente pentru serviciul de linii închiriate pentru interconectare, se justifică menținerea arhitecturii actuale, fără modificări majore, nu numai din punct de vedere al eficienței tehnice, ci și din punct de vedere comercial, deoarece, în cazul în care pârâta ar furniza aceste legături, ar trebui să înregistreze costuri apropiate de nivelul tarifului perceput de *Mobifon*.

Pârâta nu a oferit nici un răspuns la adresa reclamantei și a continuat facturarea serviciilor amintite.

În ceea ce privește modul în care reclamanta este afectată de litigiu, aceasta a arătat că valoarea facturii lunare emise de pârâtă pentru serviciile oferite în baza ofertei comerciale privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate este de aproximativ 68.500 USD, suma totală facturată din martie 2003 și până în iulie 2004 fiind de aproximativ 1.165.000 USD. Dacă aceste servicii ar fi fost tarificate în conformitate cu *ORI*, valoarea unei facturi lunare ar fi fost de aproximativ 16.500 USD, iar reclamanta ar fi trebuit să achite pentru serviciile prestate în perioada sus-menționată aproximativ 275.000 USD. Astfel, din diferența celor două sume rezultă un prejudiciu în cuantum de 890.000 USD.

De asemenea, dacă *Mobifon* ar fi tarifat *Romtelecom* la nivelul tarifelor prevăzute în *ORI* pentru liniile închiriate pentru interconectare furnizate (rezultând astfel un tarif cu 25% mai mic decât tarifele prevăzute în oferta comercială a *Mobifon*), pârâta ar fi datorat reclamantei aproximativ 985.000 USD.

În concluzie, reclamanta a estimat valoarea totală a prejudiciului în perioada martie 2003-iulie 2004 la 1.875.000 USD și, în consecință, a solicitat aplicarea retroactivă, din momentul publicării *ORI*, a tarifelor pentru serviciul de linii închiriate pentru interconectare și porturi de acces prevăzute în *ORI*, precum și a tarifelor *Mobifon* pentru legăturile de interconectare și porturi de acces. În cadrul dezbaterilor, reclamanta a considerat îndreptățită pretenția sa datorită prelungirii nejustificate, din culpa pârâtei, a negocierilor privind încheierea acordului de interconectare.

De asemenea, având în vedere că *ORI* prevede tarifele de referință pentru serviciul de linii închiriate oferit furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, precum și că pârâta aplică aceste tarife în relația sa cu alți furnizori, *Mobifon* a considerat că pârâta și-a încălcat obligația de nediscriminare impusă prin Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002 privind principiile și condițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, modificată și completată prin Decizia președintelui *ANRC* nr.1384/2003.

În ceea ce privește răspunsul pârâtei la sesizare, și anume referitor la susținerea *Romtelecom* privind nerespectarea de către *Mobifon* a obligațiilor impuse prin Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială „*Mobifon*” – S.A. în vederea terminării apelurilor, în cadrul dezbaterilor reclamanta a susținut că dispozițiile art.6 alin.(7) se referă la terminarea apelurilor în rețeaua sa, iar nu la legăturile de interconectare prin care se realizează. De asemenea, în ceea ce privește refuzul de a asigura interconectarea rețelei publice de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, reclamanta a mai arătat că toate solicitările *Romtelecom* au fost considerate nerezonabile și nejustificate.

B. Susținerea pârâtei

În răspunsul său la sesizare, *Romtelecom* a afirmat că, potrivit *ORI*, care a fost întocmită pe baza reglementărilor specifice din domeniul comunicațiilor electronice emise de *ANRC*, oferă furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice interconectarea cu rețeaua sa și, în acest sens, aceștia, acceptând *ORI* ca bază a negocierii unui acord de interconectare cu *Romtelecom*, negociază și semnează Acordul standard de interconectare (denumit în continuare *ASI*).

Pârâta a considerat sesizarea *Mobifon* ca fiind nefondată, întrucât nu a refuzat în nici un moment dreptul *Mobifon* de a se interconecta cu *Romtelecom* în baza *ORI* și a deciziilor relevante emise de *ANRC*. Dimpotrivă, pârâta a afirmat că din culpa reclamantei nu au fost finalizate negocierile, ca urmare a nerespectării de către *Mobifon* a obligațiilor prevăzute în Decizia președintelui *ANRC* nr.1333/2003 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice și în Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, referitoare la satisfacerea solicitărilor rezonabile de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *Mobifon*.

Romtelecom a apreciat că reclamanta, căutând să exploateze puterea semnificativă pe care o deține pe piața accesului la rețeaua proprie de telefonie mobilă în vederea terminării apelurilor, a încercat să impună o configurație ineficientă a legăturilor de interconectare, cu scopul de a transfera asupra *Romtelecom* costurile asociate legăturilor de interconectare furnizate de *Mobifon*. De asemenea, pârâta a mai afirmat că reclamanta a urmărit atingerea acestui obiectiv prin exploatarea modului neechilibrat de detașare, în deciziile relevante ale *ANRC*, a obligațiilor impuse în sarcina părților, ambele societăți fiind desemnate ca având putere semnificativă pe piețele accesului la propria rețea în vederea terminării apelurilor.

Pârâta a susținut că, potrivit dispozițiilor art.15 alin.(4) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Mobifon* are dreptul de a opta pentru oricare dintre formele de interconectare cu rețeaua *Romtelecom* prevăzute de dispozițiile art.15 alin.(2) și (3), și anume: în spațiul *Mobifon*, la un punct intermediar, situat atât în afara spațiului *Mobifon*, cât și în afara spațiului *Romtelecom*, și în spațiul *Romtelecom*. Opțiunea pentru interconectare în spațiul *Romtelecom* dă dreptul *Mobifon* de a-și asigura propria legătură de interconectare (între acest punct de interconectare și spațiul *Mobifon*) sau de a solicita *Romtelecom* furnizarea legăturii. Pârâta a susținut că nici o decizie relevantă emisă de *ANRC* nu dă dreptul *Mobifon* de a solicita *Romtelecom* să folosească această configurație a legăturilor de interconectare pentru traficul generat în rețeaua *Romtelecom* și terminat în rețeaua *Mobifon*.

Romtelecom a mai afirmat că, având în vedere dispozițiile Deciziei președintelui *ANRC* nr.1333/2003 și ale Deciziei președintelui *ANRC* nr.123/2003, *Mobifon* are obligația de a satisface solicitările rezonabile de interconectare din partea *Romtelecom* pentru traficul trimis către rețeaua sa. Cu toate acestea, pârâta a apreciat că reclamanta, cu încălcarea dispozițiilor deciziilor menționate anterior, a refuzat sistematic asigurarea accesului, fără a lua în considerare dreptul *Romtelecom* de a asigura propriile legături de interconectare.

Pârâta a precizat că nicaieri în corespondența purtată între părți nu există o dovadă a faptului că *Romtelecom* a respins în vreun fel dreptul *Mobifon* de a se interconecta cu rețeaua *Romtelecom*, în baza *ORI* și a deciziilor *ANRC* relevante.

În continuare, pârâta a evidențiat că solicitarea reclamantei ca *Romtelecom* să folosească legăturile de interconectare existente conduce la configurarea ineficientă a legăturilor de interconectare pentru *Romtelecom*, fapt ce poate fi atestat de corespondența purtată, care demonstrează că tarifele solicitate de reclamantă pentru liniile închiriate pentru interconectare și porturile de acces sunt mai mari decât tarifele *Romtelecom* prevăzute în *ORI*. Asigurarea acestor legături de către *Romtelecom* ar duce la costuri mult mai mici pentru pârâtă și prin urmare și la o eficiență sporită.

Romtelecom a mai afirmat că, deși reclamanta a oferit o reducere a tarifelor pentru liniile închiriate pentru interconectare și porturile de acces, părțile nu au ajuns la un acord în acest sens. Astfel, din corespondența purtată între părți la data de 25 martie 2004 rezultă că reclamanta nu a putut preciza la acel moment modul de calcul al reducerii ce urma a fi

aplicată și, în acest context, *Romtelecom* a apreciat că *Mobifon* nu va acorda o reducere suficientă pentru a corecta ineficiența configurației actuale datorate disproporționalității tarifelor. De asemenea, din aceeași corespondență rezultă și intenția *Mobifon* de a avea în vedere opțiunea interconectării la nivelul comutatoarelor locale ale *Romtelecom*. Această opțiune de interconectare este mai eficientă pentru *Mobifon*, întrucât beneficiul unor tarife mai scăzute de terminare a apelurilor este mai mare decât un cost suplimentar al unor legături de interconectare mai puțin eficiente și, în același timp, este mai ineficientă pentru *Romtelecom*, deoarece va plăti aceleași tarife de terminare în rețeaua *Mobifon*, indiferent de punctul de interconectare. De asemenea, pârâta a apreciat că *Mobifon* ar continua să aplice tarife mai mari pentru porturile de interconectare decât tarifele *Romtelecom* corespondente.

Pârâta a susținut că soluția potrivit căreia fiecare parte urma să furnizeze legăturile de interconectare în vederea terminării traficului originat către rețeaua celeilalte părți a fost identificată inițial de *Mobifon*, în contextul negocierii unui acord având ca obiect serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat al traficului originat în afara României și terminat în rețeaua *Mobifon*.

Romtelecom a mai subliniat că, pe parcursul negocierilor, a dat dovadă de bună-credință și nu a urmărit întârzierea finalizării acordului de interconectare. Potrivit susținerilor pârâtei, aceasta a arătat în repetate rânduri că tarifele *Mobifon* fac nerentabilă utilizarea legăturilor de interconectare furnizate de aceasta pentru *Romtelecom* în ceea ce privește traficul terminat de pârâtă în rețeaua *Mobifon*. Astfel, prin corespondența purtată la data de 12 martie 2004, *Romtelecom* a propus reclamantei, în mod oficial, pentru prima dată, ca fiecare parte să furnizeze legăturile de interconectare în vederea terminării traficului originat către rețeaua celeilalte părți. De asemenea, pârâta și-a exprimat, ca gest de bună-credință, disponibilitatea de a suspenda facturarea liniilor închiriate pentru interconectare. Această ofertă, precum și oferta înaintată de *Romtelecom* la data de 19 martie 2004, având, în principal, același obiect, au fost respinse de reclamantă.

Pârâta a afirmat că, la data de 25 martie 2004, reclamanta a întrerupt negocierile în vederea încheierii acordului de interconectare și, patru luni mai târziu, aceasta a sesizat *ANRC*.

De asemenea, în concluziile scrise depuse, pârâta a apreciat ca neîntemeiate susținerile reclamantei potrivit cărora nefinalizarea negocierilor se datorează:

- refuzului *Romtelecom* de a accepta includerea în acordul de interconectare a serviciului de linii închiriate pentru interconectare și a serviciului de implementare și folosire a capacității de interconectare conform ofertei *Mobifon*;
- facturării reclamantei pentru legăturile de interconectare furnizate de *Romtelecom* conform ofertei sale comerciale privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate, iar nu conform *ORİ*;
- refuzului *Romtelecom* de a suspenda facturarea *Mobifon* pentru serviciile de linii închiriate pentru interconectare.

În ceea ce privește prima susținere, pârâta a susținut că, potrivit art.6.1 din acordul de interconectare dintre părți, încheiat la data de 6 august 1997, *Mobifon* avea posibilitatea fie de a furniza propriile legături de interconectare, fie de a utiliza linii închiriate furnizate de *Romtelecom*. Pârâta a apreciat ca nefondată afirmația reclamantei potrivit căreia *Mobifon* a utilizat liniile închiriate furnizate de pârâtă numai datorită obligației impuse de *Romtelecom* (în acele cazuri în care reclamanta a pretins că *Romtelecom* nu i-a permis accesul), arătând că, de exemplu, în cazul centralei zonale București, legăturile de interconectare sunt furnizate de ambele părți.

De asemenea, pârâta a afirmat că actuala arhitectură de interconectare corespunde numai intereselor reclamantei, deoarece nici una din legăturile de interconectare nu a fost instalată la solicitarea *Romtelecom*. Dat fiind că pârâta este nevoită să suporte un tarif de terminare în rețeaua *Mobifon* de aproximativ patru ori mai mare decât cel perceput de *Romtelecom* pentru serviciile similare și că reclamanta solicită tariful legăturilor de interconectare în funcție de traficul trimis de fiecare parte, în cazul în care s-ar menține actuala configurație, pârâta ar suferi prejudicii financiare, deoarece va fi nevoită să suporte și cea mai mare parte a costurilor aferente legăturilor de interconectare.

În ceea ce privește a doua și a treia susținere menționată mai sus, pârâta a arătat că serviciul de linii închiriate pentru interconectare furnizat de *Romtelecom* a fost tarifat în conformitate cu acordul de interconectare în vigoare, reclamanta neputând beneficia de tarifele prevăzute în *ORI* deoarece părțile nu încheiaseră *ASI*. Potrivit art.6.1 din contract, reclamanta avea dreptul să solicite *Romtelecom* furnizarea de linii închiriate pentru interconectare, însă, la momentul încheierii, acesta nu cuprindea dispoziții exprese privind condițiile comerciale și tehnice în care aceste linii erau puse la dispoziția *Mobifon*. Ca urmare, acestea erau furnizate pe bază de comandă adresată *Romtelecom*, tarifele aplicabile fiind "*tarifele oficiale Romtelecom*", reclamanta având posibilitatea de a solicita dezinstalarea acestora pe baza unei cereri adresate în acest sens. Mai mult, pârâta a apreciat că reclamanta a acceptat această situație prin încheierea actului adițional nr.3 din 30 iulie 1999 la acordul de interconectare, care la art.2 prevede că "*Secțiunea IV a prezentului Act adițional reglementează relațiile comerciale și financiare care se referă în exclusivitate la traficul de interconectare generat între părți. Toate celelalte servicii oferite de una din Părți celeilalte Părți vor fi tratate din punct de vedere tehnic, operațional, comercial și financiar în conformitate cu strategia și/sau tarifele publice ale Părților și/sau cu alte acorduri încheiate între Părți.*"

Romtelecom a mai precizat că, în conformitate cu art.1 din actul adițional încheiat la data de 1 noiembrie 2002, valabilitatea acordului de interconectare, în ceea ce privește traficul național, a fost prelungită până la data încheierii unui nou acord de interconectare, aceeași dată fiind prevăzută și de actul adițional intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2004. Astfel, pârâta a apreciat că reclamanta și-a exprimat voința de a achita acest tarif pentru liniile închiriate pentru interconectare puse la dispoziția sa de *Romtelecom* până la această dată. Mai mult, pârâta a mai arătat că, având în vedere prevederile Codului comercial, potrivit cărora acceptarea și punerea în executare a unei comenzi echivalează cu încheierea unui contract, reclamanta avea oricum obligația de achita tarifele aferente liniilor închiriate puse la dispoziția sa.

În concluzie, *Romtelecom* a solicitat respingerea sesizării *Mobifon* ca neîntemeiată, precum și obligarea reclamantei la încheierea unui acord de interconectare cu respectarea drepturilor ambelor părți.

III. Opinia Comisiei

A. Competența

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea "*de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre*

furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii", iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), "Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, reclamanta a solicitat ANRC obligarea Romtelecom la negocierea și încheierea unui nou acord de interconectare cu Mobifon, care să includă serviciile de interconectare furnizate de ambele părți, urmând ca legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de Mobifon să fie tarificate conform ofertei proprii, iar serviciile similare ale pârâtei să fie cele prevăzute în ORI, menținerea arhitecturii de interconectare actuale, precum și acordarea de despăgubiri. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de negociere și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, precum și de dispozițiile art.30 alin.(1) și art.1 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002 privind principiile și condițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea Mobifon.

B. Fondul

Având în vedere cele de mai sus, Comisia urmează a se pronunța asupra solicitărilor reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, documentelor depuse la dosar și legislației aplicabile din domeniul comunicațiilor electronice.

1. Relațiile de interconectare dintre părți anterior anului 2003

La data de 6 august 1997, Romtelecom și Mobifon au încheiat un acord de interconectare ce avea ca obiect stabilirea principiilor generale și a condițiilor de interconectare între rețelele celor două părți, acord bazat pe legislația în vigoare la momentul respectiv.

În ceea ce privește legăturile de interconectare, potrivit art.6.1 teza a doua din acord, *"Conectarea rețelei Mobifon cu cea a Romtelecom, pentru schimbul de trafic, poate fi asigurată prin linii închiriate furnizate de către Romtelecom sau prin intermediul radioreleelor furnizate de Mobifon la un capăt și de Romtelecom la celălalt capăt sau de către Mobifon la ambele capete."* Totuși, acordul nu stabilea și tarifele corespunzătoare acestor legături de interconectare.

Ulterior, părțile au încheiat actul adițional nr.3 din 30 iulie 1999 la acordul de interconectare, iar, potrivit art.2 din acesta, *"Secțiunea IV a prezentului Act adițional reglementează relațiile comerciale și financiare care se referă în exclusivitate la traficul de interconectare generat între părți. Toate celelalte servicii oferite de una din Părți celeilalte Părți vor fi tratate din punct de vedere tehnic, operațional, comercial și financiar în conformitate cu strategia și/sau tarifele publice ale Părților și/sau cu alte acorduri încheiate între Părți."* Rezultă că legăturile de interconectare și porturile de acces nu erau reglementate de acordul de interconectare dintre părți, ci făceau obiectul unor alte acorduri. Astfel, legăturile de interconectare erau furnizate de pârâtă în urma și pe baza comenzilor *Mobifon*, fiind tarificate în conformitate cu oferta comercială a *Romtelecom* privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate și plătite integral de reclamantă, iar cheltuielile privind legăturile de interconectare furnizate de *Mobifon* erau suportate, de asemenea, integral de reclamantă, deși aceste legături deserveau și traficul dinspre *Romtelecom* spre *Mobifon*.

2. Reglementarea accesului la rețelele Romtelecom și Mobifon

2.a. Accesul la rețeaua publică de telefonie fixă a Romtelecom

Potrivit dispozițiilor art.8 alin.(1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Dacă în urma unei analize de piață realizate în condițiile legii sau în urma aplicării prevederilor art.15 alin.(1) un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă, autoritatea de reglementare va impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.9-14."* În temeiul acestor dispoziții, după identificarea de către ANRC, prin anexa la Regulamentul privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, aprobat prin Decizia președintelui ANRC nr.136/2002, a pieței accesului la rețelele publice de telefonie fixă în vederea originării, terminării și tranzitului apelurilor ca piață relevantă specifică din sectorul comunicațiilor electronice, *Romtelecom* a fost desemnat, prin Decizia președintelui ANRC nr.142/2002, ca operator cu putere semnificativă pe această piață, fiindu-i impuse în consecință, prin Decizia președintelui ANRC nr.147/2002, obligațiile specifice prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 (transparentă, nediscriminare, evidență contabilă separată, acordarea accesului și fundamentarea tarifelor în funcție de costuri).

În ceea ce privește acordarea accesului la rețeaua publică de telefonie fixă a pârâtei, ANRC a impus în sarcina *Romtelecom*, în temeiul art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de interconectare a rețelei sale, ca modalitate specifică de acordare a accesului⁴. De asemenea, ANRC a impus *Romtelecom*, în temeiul dispozițiilor art.10

⁴ Dispozițiile art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc următoarele: *"Art.12. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei și a infrastructurii asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect*

din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei sale⁵, iar obligația de transparență a fost concretizată, potrivit dispozițiilor art.9 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în obligația de a publica o ofertă de referință pentru interconectare⁶.

În acest sens, potrivit prevederilor art.1 alin.(1) și (2) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002, *"Art.1. – (1) Societatea Națională de Telecomunicații "Romtelecom" – S.A., denumită în continuare Operatorul, desemnată ca având putere semnificativă pe piața accesului la rețelele publice de telefonie fixă în vederea originării, terminării și tranzitului apelurilor, prin Decizia Președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.142/EI/2002, are obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei publice de telefonie fixă pe care o operează cu rețelele publice de comunicații instalate, operate, controlate sau puse la dispoziție de către alți operatori, denumiți în continuare Beneficiari, după cum urmează:*

a) Operatorul are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care acesta o operează;

b) Operatorul are obligația să pună la dispoziție terților toate serviciile și informațiile necesare în vederea realizării interconectării cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup.

(2) Până la data de 1 februarie 2003, Operatorul este obligat să publice, inclusiv pe pagina sa de Internet, și să pună la dispoziția oricărui solicitant o ofertă de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează, denumită în continuare ORI, care va cuprinde cel puțin setul minim de servicii de interconectare stabilit prin prezenta decizie, împreună cu condițiile, inclusiv referitoare la tarife, în care aceste servicii vor fi puse la dispoziția Beneficiarilor."

Așadar, Romtelecom a fost obligată să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de

similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale, la nivelul vânzării cu amănuntul, sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) pot viza, printre altele:

[...]

i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor".

⁵ Potrivit dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Art.10. – Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor de comunicații ori cu accesul la aceste rețele sau la infrastructura asociată, prin care să se asigure, în special, că operatorii:*

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane juridice care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziție terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare sau partenerilor lor."

⁶ Potrivit dispozițiilor art.9 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"În cazul în care unui operator i-au fost impuse obligații de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate impune acelui operator obligația de a publica o ofertă de referință care trebuie să fie suficient de detaliată pentru a asigura că solicitanții nu vor trebui să plătească pentru resurse care nu sunt necesare serviciului pe care l-au solicitat."* Conținutul ofertei de referință este stabilit, sintetic, prin dispozițiile art.9 alin.(3), conform cărora *"Oferta de referință va cuprinde o descriere detaliată a ofertelor pentru fiecare dintre elementele rețelei sau ale infrastructurii asociate, potrivit necesităților pieței, precum și condițiile tehnice și comerciale, inclusiv de preț, corespunzătoare fiecăruia dintre aceste elemente."*

interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care acesta o operează, precum și să publice o ofertă de referință pentru interconectare, prin care să stabilească toate condițiile, termenii și detaliile privind interconectarea cu rețeaua sa.

Din punct de vedere procedural, interconectarea cu rețeaua *Romtelecom* se realizează prin încheierea, în urma unei cereri a operatorului interesat, a unui acord de interconectare, iar, potrivit dispozițiilor art.30 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, "*Termenul maxim de negociere în vederea încheierii unui acord de interconectare pe baza ORI este de 2 luni de la data primirii de către Operator a unei cereri în acest sens*".

2.b. Accesul la rețeaua publică de telefonie mobilă a Mobifon

Similar ca în cazul *Romtelecom*, în temeiul dispozițiilor art.8 alin.(1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, după identificarea de către *ANRC*, prin anexa la Regulamentul privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, a pieței accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă operată de *Mobifon* în vederea terminării apelurilor, *Mobifon* a fost desemnat prin Decizia președintelui *ANRC* nr.143/2002 ca operator cu putere semnificativă pe această piață, fiindu-i impuse în consecință, prin Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, obligațiile specifice prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 (obligația de transparență, nediscriminare, ținerea evidenței contabile separate, furnizarea unor servicii și acordarea accesului la anumite facilități, precum și de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri).

Spre deosebire însă de *Romtelecom*, în sarcina *Mobifon* a fost impusă obligația de transparență în temeiul dispozițiilor art.9 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002⁷, acesta având doar obligația de a face publice tarifele pentru toate serviciile necesare realizării interconectării cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, precum și de a transmite *ANRC* o copie a acordurilor de interconectare încheiate. Așadar, reclamanta nu a fost obligată să publice o ofertă de referință.

În ceea ce privește interconectarea cu rețeaua sa, reclamanta are obligația de a oferi solicitanților serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, în condițiile prevăzute de dispozițiile art.6 din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003. În sarcina *Mobifon* nu a fost impus un anumit termen pentru negocierea (ori pentru implementarea) unui acord de interconectare. Potrivit dispozițiilor art.6 alin.(7) din decizia sus-menționată, *Mobifon* are obligația să asigure interconectarea rețelei publice de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în măsura în care solicitările sunt rezonabile. În caz de refuz, *Mobifon* trebuie să justifice temeinic și să comunice refuzul în scris solicitantului și *ANRC*.

Și în cazul *Mobifon*, prin Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, *ANRC* a stabilit doar principiile generale și condițiile minime privind interconectarea impuse reclamantei, rămânând în sarcina acesteia să detalieze prin oferta sa comercială toate aspectele (comerciale, tehnice, procedurale etc.) privind serviciile sale de interconectare. Astfel, pe baza acestei oferte, reclamanta pune la dispoziția solicitanților serviciile asociate interconectării în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor.

⁷ Dispozițiile art.9 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc că "*Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligații de transparență în legătură cu interconectarea rețelelor de comunicații ori cu accesul la aceste rețele sau la infrastructura asociată. Aceste obligații pot viza aducerea la cunoștința publicului a anumitor informații, precum specificațiile tehnice, caracteristicile rețelei, modalitățile și condițiile de furnizare și utilizare, informațiile contabile și tarifele practicate.*"

3. Relațiile de interconectare dintre părți pe baza actualului cadru de reglementare

3.a. Rolul ANRC

Potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1), (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Art.5. - (1) Autoritatea de reglementare va lua toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și ale maximizării beneficiului utilizatorului final.*

[...]

(4) Obligațiile și condițiile impuse în conformitate cu alin.(1)-(3) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

(5) Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, în conformitate cu prevederile alin.(1) și (4), condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul, din proprie inițiativă sau, în lipsa acordului părților, la cererea uneia dintre părți".

Așadar, dispozițiile art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc, în temeiul atribuției generale a ANRC de a lua, în calitate sa de autoritate de reglementare, toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării, competența specială a acesteia de a stabili, prin decizie, condițiile în care se realizează interconectarea, inclusiv în cazul în care părțile, în urma unor negocieri, nu au reușit să încheie un acord.

În acest sens, la stabilirea condițiilor în care se va negocia și încheia acordul de interconectare, *Comisia* pornește de la obiectivele și atribuțiile generale ale ANRC. Astfel, potrivit dispozițiilor art.45 lit.e) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, activitatea ANRC are ca obiective protecția drepturilor și a intereselor utilizatorilor cu privire la serviciile și rețelele de comunicații electronice, inclusiv prin luarea tuturor măsurilor necesare pentru ca utilizatorii să obțină un maxim de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor, respectiv încurajarea investițiilor eficiente în infrastructură și promovarea inovației în sectorul comunicațiilor electronice. De asemenea, potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, ANRC ia toate măsurile necesare pentru a încuraja și a asigura accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și ale maximizării beneficiului utilizatorului final.

Având în vedere obiectivele și atribuțiile enunțate, *Comisia* consideră că, în situația de față, principiul eficienței economice trebuie să guverneze acordul de interconectare dintre *Mobifon* și *Romtelecom*, astfel încât interesele utilizatorilor finali să fie ocrotite în mod corespunzător. Având în vedere diferențele specifice dintre cei doi furnizori (de natură economică, tehnică sau din punct de vedere al reglementării), există posibilitatea ca, în cadrul negocierilor, acest principiu să fie interpretat diferit, plecând de la interesele subiective ale fiecăruia. Însă, din punctul de vedere al ANRC, interconectarea celor două rețele trebuie privită ca un întreg, indiferent de partea care furnizează capacitățile necesare sau generează cel mai mare volum de trafic, principiul eficienței economice urmând să guverneze relația de interconectare în ansamblu.

Sectorul comunicațiilor electronice fiind prin excelență un sector dinamic, condițiile privind serviciile de interconectare se pot schimba într-o perioadă scurtă de timp. Așadar, pentru a dovedi eficiență și stabilitate, în raport cu obiectul litigiului, prezenta decizie nu urmărește și nu descrie în detaliu fiecare aspect legat de interconectarea rețelelor celor doi furnizori, ci arată principiile ce vor fi urmărite și modul de aplicare a acestora în cadrul relației dintre *Mobifon* și *Romtelecom*. De asemenea, *Comisia* învederează că prezenta decizie are în vedere exclusiv litigiul dintre cele două părți și nu aduce atingere obligațiilor impuse în sarcina acestora prin reglementările *ex ante*, acestea urmând a fi respectate ca atare.

Având în vedere aceste considerente, în cele ce urmează *Comisia* va expune condițiile în care părțile vor negocia și încheia acordul de interconectare.

3.b. Serviciile de interconectare

În ceea ce privește obligațiile referitoare la serviciile de interconectare furnizate, potrivit dispozițiilor art.3 din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Romtelecom* "va oferi Beneficiarilor cel puțin următorul set de servicii de interconectare la nivel național, regional și local, în condițiile prevăzute în prezenta decizie:

a) serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe a apelurilor;
b) serviciul de interconectare în vederea originării la puncte fixe a apelurilor, în următoarele forme:

1. originare prin intermediul procedurii de selectare a transportatorului (CS);
2. originare către numerotația Beneficiarului sau a unui terț, utilizată pentru furnizarea serviciilor de rețea inteligentă;

c) serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat."

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.123/2003, *Mobifon* "va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, în condițiile prevăzute de prezentul articol."

Având în vedere aceste obligații, pentru o abordare unitară și eficientă și pentru o înțelegere deplină a drepturilor și obligațiilor contractuale ale părților, *Comisia* consideră că acordul de interconectare trebuie să includă serviciile oferite de ambii furnizori.

Astfel, *Comisia* reține că, încă de la începutul relației de interconectare dintre părți, atât *Mobifon*, cât și *Romtelecom*, au furnizat servicii de interconectare în baza acordului de interconectare și a actelor adiționale încheiate ulterior. De asemenea, având în vedere că legăturile de interconectare și porturile de acces sunt strâns legate de serviciile de interconectare, este firesc să fie reglementate în cadrul aceluiași contract.

Și voința părților pe parcursul negocierilor, care rezultă atât din susțineri, cât și din corespondența purtată, este în acest sens. Astfel, la data de 28 februarie 2003, *Mobifon*, prin adresa nr.129/28.02.2003, înregistrată la *Romtelecom* cu nr.2041379/03.03.2003, a solicitat părâtei încheierea unui act adițional la acordul de interconectare existent între părți, având ca obiect aplicarea tarifelor pentru furnizarea serviciilor de interconectare în vederea terminării la puncte fixe a apelurilor prevăzute în *ORI*, începând cu data de 1 februarie 2003, precum și renegocierea anumitor condiții ale acordului, pe baza noilor reglementări.

Pe de altă parte, din adresa *Romtelecom* nr.100/262/20.03.2003, rezultă că părâta nu a fost de acord cu încheierea unui act adițional la acordul de interconectare, ci a propus reclamantei încheierea unui nou acord de interconectare, având în vedere toate modificările aduse de legislația secundară emisă de *ANRC*, iar, din corespondența ulterioară purtată între

părți, rezultă că *Mobifon* și *Romtelecom* au înțeles să negocieze clauzele unui nou acord de interconectare conținând serviciile de interconectare furnizate de ambele părți.

Nu în ultimul rând, *Comisia* are în vedere și practica generală a acordurilor de interconectare, acestea reglementând, de principiu, serviciile de interconectare oferite de ambele părți contractante.

Având în vedere aceste considerente, acordul de interconectare dintre *Mobifon* și *Romtelecom* se va negocia și încheia pe baza ofertei comerciale a *Mobifon*, în ceea ce privește serviciile sale de interconectare, precum și pe baza *ORI*, în ceea ce privește serviciile furnizate de *Romtelecom*, cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui *ANRC* nr.123/2003, ale Deciziei președintelui *ANRC* nr.147/2002 și ale prezentei decizii.

3.c. Tarifele aplicabile pentru legăturile de interconectare și porturile de acces

i. Legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de Romtelecom

Potrivit art.13 din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, "*Operatorul va preciza în ORI următoarele elemente referitoare la legăturile de interconectare oferite:*

- a) tipurile de legături de interconectare;*
- b) tehnologia de transport pe care se bazează legăturile de interconectare oferite (PDH/SDH, radio, SONET etc.);*
- c) condițiile de furnizare a legăturilor de interconectare, care să includă cel puțin termenele, tarifele și nivelurile de calitate oferite."*

În conformitate cu aceste dispoziții, condițiile și tarifele pentru legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de către *Romtelecom* sunt stabilite prin *ORI* (în Anexa I – "*Puncte de interconectare, puncte de acces și legături de interconectare – tarife de conectare și chirii*" la *ORI*⁸).

Comisia arată că dispozițiile menționate se aplică și în cazul liniilor închiriate furnizate de *Romtelecom* în conformitate cu oferta sa comercială privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate, care deservesc în prezent interconectarea celor două rețele, întrucât acestea se încadrează din punct de vedere tehnic în definiția prevăzută de dispozițiile art.1 alin.(2) lit.m) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, potrivit căreia legătura de interconectare reprezintă "*legătura fizică între punctul de acces al Operatorului și punctul de acces al Beneficiarului*".

În consecință, tarifele pentru legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de pârâtă vor fi cele prevăzute în Anexa I la *ORI*, menționată anterior.

ii. Legăturile de interconectare și porturile de acces oferite de Mobifon

În prezent, la nivel european, datorită multiplelor avantaje tehnice și economice pe care le conferă, majoritatea legăturilor de interconectare dintre operatorii de rețele publice de telefonie fixă și mobilă sunt furnizate pe suport de fibră optică. Având în vedere principiul neutralității tehnologice, autoritățile de reglementare din Europa nu au impus utilizarea unui anumit suport fizic pentru legăturile de interconectare. De asemenea, la nivel european nu

⁸ Oferta de referință pentru interconectare a *Romtelecom* din 1 martie 2004, actualizată la data de 30 iunie 2005, pag.28 și următoarele.

există intenția de a reglementa, din punct de vedere tehnic, suportul fizic pe care sunt furnizate legăturile de interconectare, deoarece, având în vedere principiul eficienței tehnico-economice, piața este cea care decide ce fel de legături de interconectare se vor folosi.

Deși instalarea lor este mult mai rapidă, legăturile de interconectare pe suport radio prezintă o serie de dezavantaje: limitarea lungimii acestora, limitarea posibilităților de creștere a capacității, în legătură strânsă cu spectrul de frecvență alocat operatorului respectiv, precum și posibilitatea apariției unor disfuncționalități majore în urma producerii unor fenomene meteorologice extreme. De asemenea, legăturile de interconectare pe suport radio presupun costuri suplimentare legate de utilizarea/imobilizarea unor resurse limitate (frecvențele radio terestre alocate), măsuri speciale de securizare (criptare) a legăturilor etc.

Plecând de la această premisă, *Comisia* învederează că pentru a avea o piață competitivă sau, în lipsa acesteia, pentru a simula efectele unei astfel de piețe, tarifele percepute de *Mobifon* pentru legăturile de interconectare trebuie să fie echivalente cu tarifele percepute de un operator eficient, ce activează pe o astfel de piață competitivă. Ca principiu general, tarifele percepute pentru legăturile de interconectare trebuie să fie echivalente cu tarifele de piață pentru cele mai eficiente legături de interconectare, indiferent de suportul tehnic pe care sunt furnizate.

Or, după cum am menționat mai sus, cele mai eficiente legături de interconectare, din punct de vedere al costului de operare/utilizare, sunt cele care folosesc drept suport fizic fibra optică, indiferent de partea care le instalează. Astfel, dacă *Mobifon* alege să instaleze o legătură de interconectare pe suport radio sau pe orice alt suport, acesta nu va tarifica *Romtelecom* cu tarife mai mari decât cele prevăzute în *ORI*, în cazul legăturilor de interconectare furnizate pe suport de fibră optică. În acest caz, *Mobifon* va suporta integral costul suplimentar aferent instalării și funcționării unei legături de interconectare pe un suport fizic, altul decât fibra optică. Atât timp cât *Romtelecom* poate instala, în condiții de eficiență tehnică și economică, legături de interconectare pe suport de fibră optică, acesta nu poate fi obligat la plata acestor tarife suplimentare, aferente unor legături de interconectare mai scumpe.

În plus, trebuie menționat că, în cadrul negocierilor, părțile au agreeat ca tarifele pentru legăturile de interconectare instalate de *Mobifon* să fie echivalente cu tarifele percepute de *Romtelecom* pentru serviciile similare, indiferent de tehnologia folosită (legături pe suport radio sau fibră optică).

Așadar, tarifele practicate pentru legăturile de interconectare oferite de reclamantă vor fi echivalente cu tarifele ce ar rezulta în cazul în care aceleași legături ar fi furnizate de pârâtă, pe baza *ORI*.

Referitor la tarifele pentru porturile de acces oferite de *Mobifon*, *Comisia* are în vedere că o centrală mobilă prezintă unele funcționalități suplimentare față de o centrală fixă⁹, iar porturile sunt achiziționate în strânsă corelație cu tipul și caracteristicile centralei în care vor fi instalate, din punct de vedere al costurilor neputând fi tratate disociat de centrala mobilă. De aceea, costurile suplimentare ale unei astfel de centrale mobile se reflectă în tarife de port superioare tarifelor de port aferente centralelor fixe.

⁹ Conversia codării vorbirii din codare hibridă în codare la 64 kbps, implementarea funcției de compensare a ecoului care nu mai este opțională ca în cazul centralelor fixe etc.

Având în vedere acestea și, ținând cont atât de prețurile stabilite prin negociere pentru porturile de acces la centrale mobile pe piața românească (inclusiv de prețurile negociate de *Romtelecom* în cadrul contractelor de interconectare cu alți operatori de rețele mobile terestre), cât și de oferta comercială a *Mobifon*, tarifele pentru porturile de acces oferite de reclamantă se stabilesc la valoarea de 90 USD pe port de acces, fără TVA.

3.d. Arhitectura de interconectare

Referitor la arhitectura de interconectare, *Comisia*, recunoscând drepturile și interesele ambelor părți, la stabilirea principiilor ce vor guverna configurația de interconectare are în vedere situația de fapt și reglementările existente în prezent. De asemenea, concilierea intereselor furnizorilor se va realiza și cu observarea și protejarea drepturilor utilizatorilor acestora.

Astfel, tarifele pentru legăturile de interconectare și pentru porturile de acces (instalare, dezinstalare, reconfigurare, chirie) ale *Mobifon* au fost stabilite de acesta în funcție de politica sa comercială. Din documentele aflate la dosarul cauzei, precum și din susținerile părților din cadrul dezbaterilor, a rezultat că aceste tarife sunt, de principiu, cu 25% mai mari față de tarifele practicate de *Romtelecom* pentru serviciile sale similare. De asemenea, aceste tarife se aplică ponderat, în funcție de volumul de trafic transmis pe legătura de interconectare. Dat fiind că traficul dinspre *Romtelecom* spre *Mobifon* este în proporție de aproximativ 70% din traficul total, rezultă că pârâta ar trebui să suporte ponderea cea mai mare din costurile acestui serviciu. Mai mult, numărul de legături de interconectare instalate de *Mobifon* este de aproximativ două treimi din numărul total al legăturilor. Așadar, din punct de vedere al costurilor legăturilor de interconectare, *Romtelecom* ar fi nevoită să suporte cea mai mare parte a acestora.

În acest context, pentru a-și reduce cheltuielile, pârâta a solicitat reclamantei ca traficul dinspre *Romtelecom* spre *Mobifon* să fie transportat pe legăturile de interconectare ce urmau a fi instalate de *Romtelecom* (și configurate unidirecțional), acțiune ce ar fi presupus însă renunțarea la anumite capacități de interconectare existente, precum și mobilizarea unor sume în instalarea noilor legături.

Comisia, pornind de la aceste constatări și dat fiind că părțile nu au reușit pe parcursul negocierilor concilierea intereselor comerciale referitoare la arhitectura de interconectare, având în vedere principiul eficienței economice, care trebuie să guverneze în ansamblu arhitectura de interconectare, așa cum s-a arătat la punctul 3.a, arată că, în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali ai celor doi furnizori, *Romtelecom* are obligația să mențină actuala arhitectură de interconectare cel puțin până în momentul încheierii acordului de interconectare. Schimbările efectuate în cadrul arhitecturii de interconectare, într-un termen scurt și fără a avea o fundamentare tehnico-economică judicioasă, pot afecta utilizatorii finali ai celor doi furnizori prin translatarea în prețurile de pe piața cu amănuntul a costurilor de modificare a arhitecturii de interconectare actuale, precum și prin riscul unor eventuale întreruperi temporare în furnizarea de servicii. *Comisia* mai învederează că obligația *Romtelecom* de a menține o arhitectură de interconectare bazată pe legături de interconectare bidirecționale, în măsura în care este respectat principiul eficienței economice, este corelată cu obligația *Mobifon* de a percepe pentru legăturile sale de interconectare tarifele prevăzute la punctul 3.c.ii, fiind astfel avute în vedere și interesele pârâtei.

Având în vedere considerentele expuse anterior privind furnizarea legăturilor de interconectare, *Comisia* consideră că următoarele principii tehnice generale trebuie să stea la baza stabilirii arhitecturii legăturilor de interconectare dintre *Mobifon* și *Romtelecom*:

- *rețelele ce urmează a fi interconectate trebuie să fie compatibile din punct de vedere tehnic* – aceasta presupune că operatorul unei rețele trebuie să aibă acces la specificațiile tehnice ale rețelei celuilalt operator, specificații ce vor conține inclusiv informații privind tipul echipamentelor de comutație, rutare și transmisie folosite, protocoalele de semnalizare, numărul de circuite și volumul de trafic proiectat/prevăzut a se derula prin acea legătură de interconectare;

- *operatorii interconectați au obligația de a-și pune reciproc la dispoziție toate informațiile necesare* proiectării/reproiectării/modelării rețelei astfel încât să se poată realiza o conectivitate eficientă între utilizatorii celor două rețele; în acest context, nici un operator nu poate refuza furnizarea acestor informații, în cazuri speciale încheindu-se acorduri de confidențialitate;

- *respectarea prevederilor privind legăturile și punctele de interconectare* stipulate în cadrul ofertelor de interconectare ale ambilor operatori;

- *acceptarea, ca principiu general, a caracterului bidirecțional al legăturilor de interconectare*, ca modalitate eficientă, din punct de vedere tehnic și economic, de utilizare a acestora;

- *utilizarea, ca principiu general, a lungimii minime între punctele de acces ale celor două rețele.*

3.e. Termenul de negociere

În ceea ce privește termenul în care urmează a fi negociat și încheiat acordul de interconectare, *Comisia* are în vedere situația de fapt, obligațiile părților, precum și complexitatea aspectelor implicate de reglementarea contractuală a serviciilor de interconectare oferite de părți.

Astfel, rețelele celor doi furnizori sunt interconectate încă din anul 1997, acordul de interconectare încheiat fiind amendat ulterior prin mai multe acte adiționale. Acest acord reglementează în mare parte aspectele administrative, tehnice și financiare implicate de interconectarea celor două rețele. Totuși, *Comisia* observă că, deși între părți exista o relație comercială stabilă, în perioada martie 2003-iulie 2004 acestea nu au reușit să ajungă la o înțelegere în ceea ce privește încheierea unui nou acord de interconectare în conformitate cu noile reglementări aplicabile.

După cum am arătat anterior, potrivit dispozițiilor art.30 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Romtelecom* are obligația de a negocia și încheia un acord de interconectare pe baza *ORI* în termen de maxim 2 luni de la data primirii unei cereri în acest sens. În cazul *Mobifon*, acesta nu are impus în sarcina sa un termen maxim în vederea negocierii unui acord de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa.

De asemenea, *Comisia* învederează că, în cadrul negocierilor, trebuie observate și problemele ridicate de reglementarea legăturilor de interconectare și a punctelor de acces sau de arhitectura de interconectare expuse anterior, care necesită o abordare responsabilă din partea *Romtelecom* și a *Mobifon*.

Având în vedere că acordul de interconectare urmează să includă atât serviciile *Romtelecom*, cât și serviciile *Mobifon*, precum și aspectele sus-menționate, *Comisia* consideră

că un termen maxim de 3 luni este suficient pentru negocierea și încheierea acordului de interconectare dintre *Mobifon* și *Romtelecom*.

4. Despăgubiri

4.a. Situația de fapt

După cum am arătat anterior, la data de 28 februarie 2003 *Mobifon* a solicitat pârâtei aplicarea tarifelor pentru furnizarea serviciilor de interconectare prevăzute în *ORI* începând cu data de 1 februarie 2003, precum și renegocierea unor condiții ale acordului de interconectare existent între părți, pe baza noilor reglementări.

În perioada februarie 2003-mai 2004 părțile au negociat un nou acord de interconectare ce urma a stabili condițiile în care se vor furniza serviciile de interconectare. Inițial, negocierile privind legăturile de interconectare au avut în vedere principiile configurării bidirecționale și ponderării costurilor în funcție de traficul transmis de fiecare parte. Astfel, ele au avut ca obiect reglementarea atât a serviciilor furnizate de *Romtelecom*, pe baza *ORI*, cât și a serviciilor furnizate de *Mobifon*, pe baza ofertei sale comerciale, arhitectura de interconectare urmând a include legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de ambele părți.

Având în vedere că *Romtelecom* nu a agreat oferta *Mobifon* privind tarifele pentru legăturile de interconectare și porturile de acces, din corespondența între părți rezultă că, la data de 12 martie 2004, *Romtelecom* a înaintat o nouă propunere ce viza o soluție diferită față de cea negociată până în acel moment, respectiv ca fiecare parte să furnizeze și să suporte financiar integral legăturile de interconectare ce vor deservi exclusiv traficul propriu generat, aceste legături urmând a fi configurate unidirecțional. Această ofertă a fost respinsă de reclamantă, negocierile încetând la scurt timp după aceasta. De asemenea, începând cu luna mai 2004, reclamanta a încetat să achite facturile emise de *Romtelecom* pentru legăturile de interconectare furnizate. Cu toate acestea, ambele părți au furnizat în continuare legăturile de interconectare și porturile de acces, atât după încetarea negocierilor, cât și după sesizarea *ANRC* de către *Mobifon*.

În analiza solicitării *Mobifon* privind acordarea de despăgubiri, *Comisia* urmează să distingă între serviciile furnizate de *Romtelecom* și serviciile furnizate de *Mobifon*.

4.b. Serviciile Romtelecom

În cadrul relațiilor dintre părți, furnizarea legăturilor de interconectare și a porturilor de acces de către *Romtelecom* se realiza pe baze comerciale, reclamanta solicitând pârâtei, prin comenzi, instalarea de linii închiriate. Aceste legături de interconectare deserveau traficul generat de ambele părți, însă costurile aferente erau suportate integral de reclamantă, prin plata către *Romtelecom* a tarifelor corespunzătoare ofertei acesteia privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate.

În ceea ce privește aceste servicii, reclamanta a solicitat pârâtei aplicarea condițiilor din *ORI*, acestea fiindu-i mult mai avantajoase din punct de vedere financiar față de cele prevăzute în oferta comercială a *Romtelecom* privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate, pârâta având obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei sale.

Comisia arată că, potrivit prevederilor art.1 alin.(1) lit.a) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Romtelecom* are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care acesta o operează.

Pe de altă parte, dat fiind că, potrivit dispozițiilor art.30 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Romtelecom* are la dispoziție un termen de maxim două luni pentru a negocia un acord de interconectare, numai în momentul în care părțile finalizează negocierile prin încheierea unui acord de interconectare se poate analiza respectarea de către *Romtelecom* a obligației de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea cu rețeaua sa, până la încheierea acordului de interconectare pârâtei incumbându-i obligația de negociere cu bună-credință a clauzelor acestuia. Așadar, în cazul de față, numai în măsura în care negocierile dintre *Romtelecom* și *Mobifon* se finalizau cu succes, părțile încheind un acord de interconectare, pârâta avea obligația de a aplica tarifele prevăzute în *ORI* pentru legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate, asigurând astfel o situație de nediscriminare în raport cu ceilalți operatori cu care este interconectată.

Plecând de la aceste considerente, *Comisia* urmează să analizeze dacă, prin atitudinea sa pe parcursul negocierilor, *Romtelecom* și-a încălcat obligația de negociere, săvârșind astfel o faptă ilicită, iar, în caz afirmativ, dacă sunt întrunite și celelalte condiții privind acordarea de despăgubiri.

În acest sens, *Comisia* reține că, din documentele aflate la dosarul cauzei, precum și din susținerile părților în cadrul dezbaterilor, rezultă că reclamanta nu a solicitat negocierea separată a unui acord în vederea reglementării serviciilor de interconectare furnizate de pârâtă, *Mobifon* înțelegând să negocieze în sensul reglementării prin același acord a serviciilor de interconectare furnizate de ambele părți.

Având în vedere că *Mobifon*, prin oferta sa comercială, a solicitat pentru serviciile sale de interconectare tarife cu aproximativ 25% mai mari decât tarifele practicate de *Romtelecom* pentru servicii similare, precum și condițiile concrete (majoritatea legăturilor de interconectare sunt furnizate de reclamantă, traficul dinspre *Romtelecom* spre *Mobifon* este mai mare decât traficul în sens invers, tarifele de terminare în rețeaua *Mobifon* sunt mai mari decât tarifele de terminare în rețeaua *Romtelecom*), *Comisia* consideră că este firesc ca pârâta să urmărească o soluție cât mai eficientă din punctul său de vedere, inclusiv în ceea ce privește legăturile de interconectare și porturile de acces. În acest sens, pentru protejarea propriilor interese comerciale, oferta pârâtei privind instalarea propriilor legături de interconectare, configurate unidirecțional, în condițiile restituirii sumelor achitate de reclamantă pentru aceste legături de la începutul negocierilor, nu poate fi considerată ca un act abuziv, întreprins cu rea-credință.

Alta ar fi fost situația dacă reclamanta ar fi solicitat pârâtei negocierea separată a unui acord de interconectare pentru reglementarea serviciilor *Romtelecom*, situație în care, în funcție de circumstanțele concrete, un refuz nejustificat al pârâtei pentru aplicarea tarifelor prevăzute în *ORI* pentru legăturile de interconectare și porturile de acces putea constitui o faptă ilicită și un motiv temeinic pentru a solicita despăgubiri. Însă, având în vedere că părțile, pe parcursul negocierilor, nu au tratat separat serviciile de interconectare furnizate, *Comisia* apreciază că *Romtelecom* nu și-a încălcat obligația de negociere și, pe cale de consecință, obligația de nediscriminare ce-i incumbă, fapta sa nereprezentând o faptă ilicită.

Având în vedere considerentele de mai sus, cererea *Mobifon* privind acordarea de despăgubiri pentru legăturile de interconectare și porturile de acces ale *Romtelecom*, tarifate

În conformitate cu oferta sa comercială privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate, urmează să fie respinsă.

4.c. Serviciile Mobifon

În ceea ce privește legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de *Mobifon*, acestea nu erau reglementate printr-un acord scris. Legăturile de interconectare erau furnizate de reclamantă și, în principal, urmăreau să deservească traficul dinspre *Mobifon* spre *Romtelecom*.

Din punct de vedere comercial, deși serviciile *Mobifon* nu au fost reglementate printr-un contract scris, din documentele aflate la dosar rezultă că până la momentul definitivării ofertei sale comerciale pârâta a înțeles să le furnizeze în mod gratuit. Ulterior, după începerea negocierilor, deși a solicitat reglementarea expresă a acestor servicii, *Comisia*, pentru aceleași argumente prezentate la punctul 4.b, reține că *Mobifon* a înțeles să păstreze situația de fapt existentă între părți, prin furnizarea în continuare în mod gratuit a legăturilor de interconectare până la încheierea unui acord de interconectare care urma să reglementeze în mod exhaustiv aspectele legate de serviciile ambelor părți.

Cu toate acestea, o dovadă certă, fără echivoc, a refuzului reclamantei de a mai furniza *Romtelecom* în mod gratuit aceste servicii o reprezintă sesizarea înaintată *ANRC* în vederea stabilirii condițiilor de interconectare. Așadar, *Comisia* apreciază că, la data de 23 iulie 2004, acordul tacit dintre părți privind furnizarea cu titlu gratuit de către *Mobifon* a serviciilor de interconectare a încetat.

Comisia arată că, față de situația serviciilor furnizate de *Romtelecom*, există două deosebiri majore: serviciile *Mobifon* nu erau reglementate contractual, respectiv nu există nici o obligație în sarcina *Romtelecom* de a solicita furnizarea și, în consecință, de a achita contravaloarea acestor servicii. Așadar, în acest caz, nu poate fi vorba de răspunderea contractuală sau delictuală a pârâtei, ci, având în vedere că, după data de 23 iulie 2004, pârâta a continuat să folosească legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de reclamantă pentru terminarea de trafic în rețeaua acesteia, *Mobifon* neîncasând contravaloarea acestei folosințe, *Comisia* consideră că relația dintre cele două părți se reglementează pe baza faptului juridic al îmbogățirii fără justă cauză a pârâtei pe seama reclamantei.

În concluzie, în baza principiului restituirii sumelor încasate fără temei, *Romtelecom* urmează să restituie reclamantei contravaloarea serviciilor de interconectare furnizate de reclamantă, începând cu data de 23 iulie 2004, având în vedere tarifele pentru legăturile de interconectare și porturile de acces menționate la punctul 3.d.ii.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

Admite în parte cererea reclamantei S.C. Mobifon S.A., cu sediul în Piața Charles de Gaulle nr.15, sector 1, București, în contradictoriu cu pârâta S.C. Romtelecom S.A., cu sediul în str. Gârlei nr.1B, sector 1, București, și:

1. Obligă S.C. Romtelecom S.A. ca, în termen de 3 luni, să încheie un contract cu reclamanta, care va include serviciile de interconectare furnizate de ambele părți. Pârâta are obligația să mențină actuala arhitectură de interconectare cel puțin până la momentul încheierii contractului.

a) Tarifele S.C. Romtelecom S.A. pentru legăturile de interconectare și porturile de acces sunt cele prevăzute în *ORI*.

b) Tarifele S.C. Mobifon S.A. pentru legăturile de interconectare vor fi echivalente cu tarifele ce ar rezulta în cazul în care aceleași legături ar fi furnizate de pârâtă, pe baza *ORI*.

Tarifele S.C. Mobifon S.A. pentru porturile de acces se stabilesc la valoarea de 90 USD, fără TVA.

Aceste tarife se aplică până la momentul încheierii contractului.

2. a) Respinge cererea S.C. Mobifon S.A. privind acordarea de despăgubiri pentru tarifierea serviciilor de interconectare ale S.C. Romtelecom S.A. potrivit ofertei sale comerciale privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate.

b) Obligă S.C. Romtelecom S.A. să restituie reclamantei contravaloarea serviciilor de interconectare furnizate de reclamantă, începând cu data de 23 iulie 2004. Tarifele care vor fi luate în calcul sunt cele prevăzute la punctul 1.b).

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 11 august 2005
Nr.1278/EI